

3) Królestwo Belgii, Republika Federalna Niemiec oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 315 z 22.12.2007.

Wyrok Sądu z dnia 17 lutego 2011 r. — UEFA przeciwko Komisji

(Sprawa T-55/08) (¹)

(Telewizyjna działalność nadawcza — Artykuł 3a dyrektywy 89/552/EWG — Przepisy wydane przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do wydarzeń o doniosłym znaczeniu dla społeczeństwa tego państwa członkowskiego — Mistrzostwa Europy w piłce nożnej — Decyzja stwierdzająca zgodność przepisów krajowych z prawem wspólnotowym — Uzasadnienie — Artykuły 49 WE i 86 WE — Prawo własności)

(2011/C 103/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Union des Associations Européennes de Football (Zrzeszenie Europejskich Związków Piłki Nożnej) (UEFA) (Nyon, Szwajcaria) (przedstawiciele: A. Bell, K. Learoyd, solicitors, D. Anderson, QC, oraz B. Keane, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Benyon i E. Montaguti, pełnomocnicy, wspierani przez J. Flynn, QC i M. Lester, barrister)

Interwenienci po stronie pozwanej: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet, pełnomocnik, wspierany przez J. Stuycka, avocat); Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo S. Behzadi-Spencer i V. Jackson, następnie S. Behzadi-Spencer i L. Seeboruth, pełnomocnicy, wspierani przez T. de la Marego i B. Kennelly'ego, barristers)

Przedmiot

Stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji 2007/730/WE z dnia 16 października 2007 r. w sprawie zgodności z prawem wspólnotowym środków przyjętych przez Zjednoczone Królestwo na mocy art. 3a ust. 1 dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 295, s. 12)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Union des Associations Européennes de Football (UEFA) zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

3) Królestwo Belgii oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 107 z 26.4.2008.

Wyrok Sądu z dnia 17 lutego 2011 r. — Fifa przeciwko Komisji

(Sprawa T-68/08) (¹)

(Telewizyjna działalność nadawcza — Artykuł 3a dyrektywy 89/552/EWG — Przepisy wydane przez Zjednoczone Królestwo w sprawie wydarzeń o doniosłym znaczeniu dla społeczeństwa tego państwa członkowskiego — Mistrzostwa świata w piłce nożnej — Decyzja stwierdzająca zgodność przepisów krajowych z prawem wspólnotowym — Uzasadnienie — Artykuły 43 WE, 49 WE i 86 WE — Prawo własności)

(2011/C 103/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fédération Internationale de Football Association (Fifa) (Zurych, Szwajcaria) (przedstawiciele: początkowo E. Batchelor, F. Young, solicitors, A. Barav, D. Reymond, avocats, i F. Carlin, barrister, następnie E. Batchelor, A. Barav, D. Reymond i F. Carlin)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Benyon, E. Montaguti i N. Yerrell, następnie F. Benyon i E. Montaguti, pełnomocnicy, wspierani przez J. Flynn, QC, i M. Lester, barrister)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet, pełnomocnik, wspierany przez J. Stuycka i A. Joachimowicza, avocats); Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo S. Behzadi-Spencer i V. Jackson, następnie S. Behzadi-Spencer i L. Seeboruth, pełnomocnicy, wspierani początkowo przez T. de la Marego, następnie przez B. Kennelly'ego, barristers)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji 2007/730/WE z dnia 16 października 2007 r. w sprawie zgodności z prawem wspólnotowym środków przyjętych przez Zjednoczone Królestwo na mocy art. 3a ust. 1 dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 295, s. 12)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Fédération Internationale de Football Association (Fifa) zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

- 3) Królestwo Belgii oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 107 z 26.4.2008.

Wyrok Sądu z dnia 17 lutego 2011 r. — Formula One Licensing przeciwko OHIM — Global Sports Media (F1-LIVE)

(Sprawa T-10/09) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego F1-LIVE — Wcześniejsze, graficzny wspólnotowy oraz słowne krajowe i międzynarodowy, znaki towarowe F1 i F1 Formula 1 — Oddalenie sprzeciwu przez Izbę Odwoławczą — Względne podstawy odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2011/C 103/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Formula One Licensing BV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci B. Klingberg i K. Sandberg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Global Sports Media Ltd (Hamilton, Bermudy) (przedstawiciele: początkowo T. de Haan i J.J. Evrard, a następnie adwokat T. de Haan)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 października 2008 r. (sprawa R 7/2008-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Racing-Live SAS a Formula One Licensing BV.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Formula One Licensing BV zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Wyrok Sądu z dnia 17 lutego 2011 r. — Zhejiang Xinshiji Foods i Hubei Xinshiji Foods przeciwko Radzie

(Sprawa T-122/09) (¹)

(Dumping — Przywóz przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia — Zasada dobrej administracji — Artykuł 15 ust. 2 i art. 20 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 15 ust. 2 i art. 20 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009))

(2011/C 103/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strony skarżące: Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd (Liuao Town, Sanmen County, Chiny); oraz Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd (Dangyang City, Chiny) (przedstawiciele: F. Carlin, barrister, A. MacGregor, solicitor, N. Niejahr i Q. Azau, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix i R. Szostak, pełnomocnicy, wspierani początkowo przez G. Berrischa i G. Wolfa, a następnie przez G. Berrischa, adwokatów)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i C. Clyne, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga zmierzająca do stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1355/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 350, s. 35), w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżących.

Sentencja

- 1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1355/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy ono Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd i Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd.
- 2) Zhejiang Xinshiji Foods i Hubei Xinshiji Foods ponoszą połowę swoich kosztów postępowania.
- 3) Rada Unii Europejskiej ponosi swoje własne koszty postępowania oraz połowę kosztów postępowania poniesionych przez Zhejiang Xinshiji Foods i Hubei Xinshiji Foods.